

IANUARIE

Ziua de Anul Nou

Știți că, la început de an fiecare din noi își face o listă de „rezoluții” - lucruri care nu ne plac și pe care dorim să le îmbunătățim în anul ce tocmai a început?

Ei bine, problema e că nu mi-e deloc ușor să mă gândesc cum aș putea fi mai bun, pentru că eu sunt deja una dintre cele mai bune persoane pe care le cunosc.

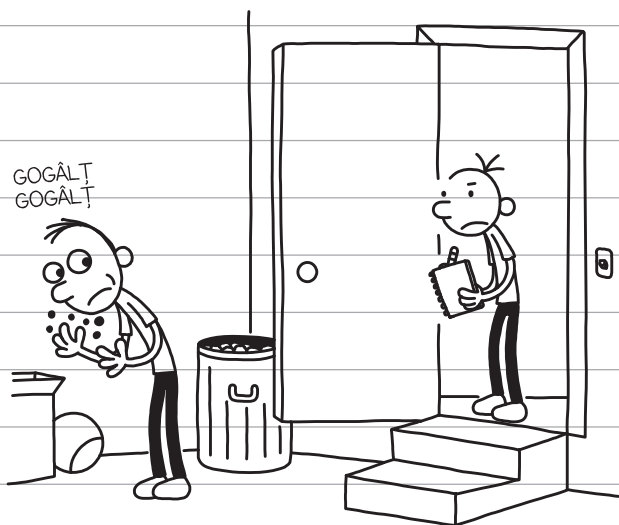
Așa că rezoluția mea pentru anul acesta este să-i ajut pe ALȚII să fie mai buni. Dar îmi dau seama că unii nu prea apreciază faptul că încerci să-i ajuți.

Unul dintre lucrurile pe care le-am observat încă de la început a fost că celor din familia mea le este foarte greu să-și respecte **PROPRIILE** rezoluții.

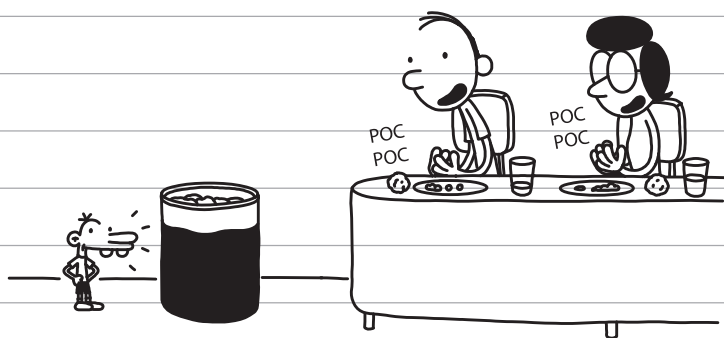
Mami zicea că de azi o să meargă la sală, dar și-a petrecut toată după-amiaza uitându-se la televizor.

Și Tati spunea că va ține un regim alimentar foarte strict, dar după cină l-am prins în garaj îndopându-se cu negrese.

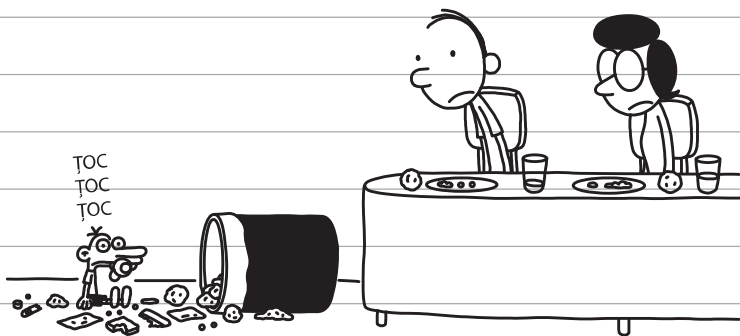

Nici măcar frățiorul meu Manny nu și-a respectat promisiunea.

Azi-dimineață ne-a zis tuturor că e „băiat mare” și că renunță de tot la suzetă. După care și-a aruncat suzeta preferată la gunoi.

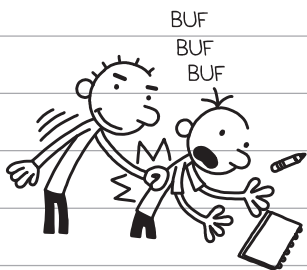
Ei bine, ACEASTĂ rezoluție de Anul Nou n-a rezistat nici măcar un MINUT.

Singurul din familie care nu s-a gândit la nicio rezoluție este fratele meu Rodrick și e mare păcat, pentru că lista lui ar trebui să fie kilometrică.

Așa că m-am hotărât să pun la cale un plan prin care să-l ajut pe Rodrick să devină un om mai bun. Mi-am intitulat programul „Trei greșeli și ai pierdut”. Ideea principală era ca, de fiecare dată când îl vedeam pe Rodrick c-o da în bară, să desenez un „X” într-un tabel.

Ei bine, Rodrick a reușit să facă toate cele trei greșeli înainte ca eu să hotărâsc ce înseamnă că „ai pierdut”.

În orice caz, încep să mă întreb dacă nu cumva ar trebui să renunț și eu la rezoluția mea. Pentru că înseamnă multă muncă și până acum nici n-am făcut mari progrese.

De altfel, după ce i-am reamintit mamei pentru a miliona oară să nu-și mai ronțăie atât de zgomotos chipsurile, a avut o replică foarte bună. Mi-a zis: „Nu toată lumea e perfectă ca TINE, Gregory.” Și, după câte am văzut până acum, înclin să cred că are dreptate.

Joi

Tati s-a hotărât să mai încerce o dată regimul de slăbit, ceea ce pentru mine este o veste foarte proastă. De trei zile nu mai mănâncă ciocolată și e SUPER arțăgos.

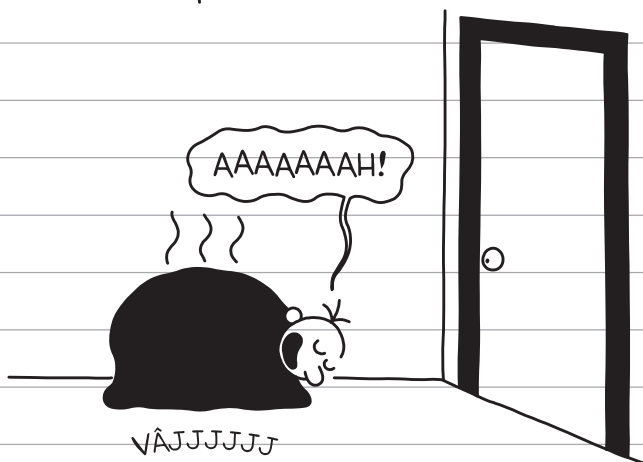
Ieri, după ce m-a trezit Tati și mi-a zis să mă pregătesc de școală, am adormit din greșeală la loc. Credeți-mă, e ultima oară când voi mai face ACEASTĂ greșeală.

Problema este că Tati mă trezește de fiecare dată înainte să iasă Mami de la duș, iar eu știu că mai am vreo zece minute de lenevit până când chiar trebuie să mă dau jos din pat.

Ieri am găsit un mijloc bunicele de a mai scoate niște timp în plus pentru somn fără să-l enervez pe Tati. După ce m-a trezit, m-am mutat cu tot cu pătură pe hol și am așteptat în fața băii să iasă Mami de la duș.

Apoi m-am întins chiar în dreptul gurii de ventilație. Și când sufla aer cald, era chiar mai plăcut decât în pat.

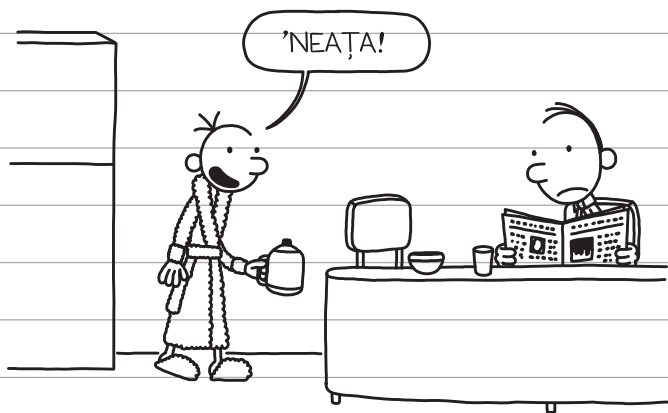
Problema era că aerul cald nu venea decât în reprize de cinci minute. Așa că atunci când se oprea, pur și simplu stăteam întins pe o chestie rece de metal.

Azi-dimineată, când o așteptam pe Mami să-și termine dușul, mi-am amintit că de Crăciun primise de la cineva un halat de baie. Așa că m-am dus să-l iau din dulap.

Vreau să vă spun că aceasta a fost una dintre cele mai inspirate mișcări pe care le-am făcut vreodată. Îmbrăcat în chestia aia mă simțeam de parcă aș fi fost înfășurat într-un prosop uriaș, pufos, proaspăt scos de la uscător.

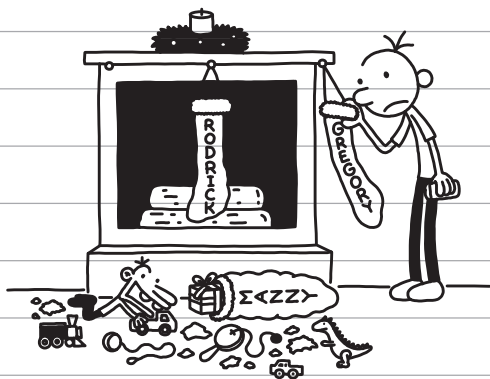
De fapt, mi-a plăcut atât de mult, încât l-am purtat și DUPĂ duș. Cred că Tati a fost foarte invidios că nu i-a venit lui primul ideea cu halatul, pentru că atunci când am ajuns în bucătărie la masă părea super țâfnos.

Ascultați la mine, femeile știu ele ce știu cu halatele de baie. Acum încep să mă-ntreb ce ALTE lucruri îmi scapă.

Aș vrea să fi cerut și eu de Crăciun un halat de baie, pentru că Mami sigur și-l va vrea înapoi.

Și anul ăsta am dat-o în bară cu cadourile de Crăciun: nu a fost ziua mea norocoasă și mi-am dat seama de asta încă de dimineață, când am văzut că singurele daruri din ciorăpelul cu numele meu erau un deodorant și un ghid de conversație.

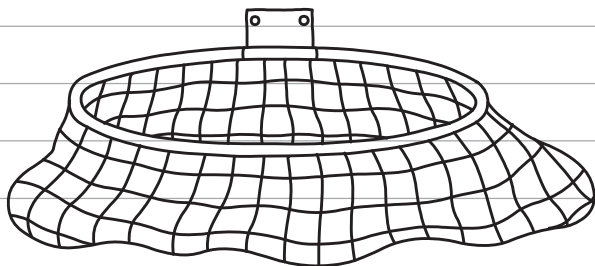
Cred că, după ce ai ajuns la generală, adulții au impresia că ești prea mare pentru jucării și cam pentru orice poate fi distractiv.

Dar tot se așteaptă să te bucuri când îți deschizi cadourile alea jalnice pe care ți le iau.

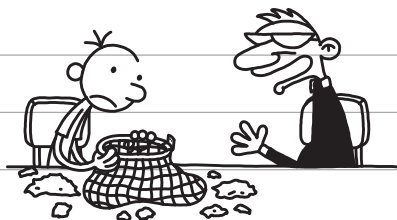
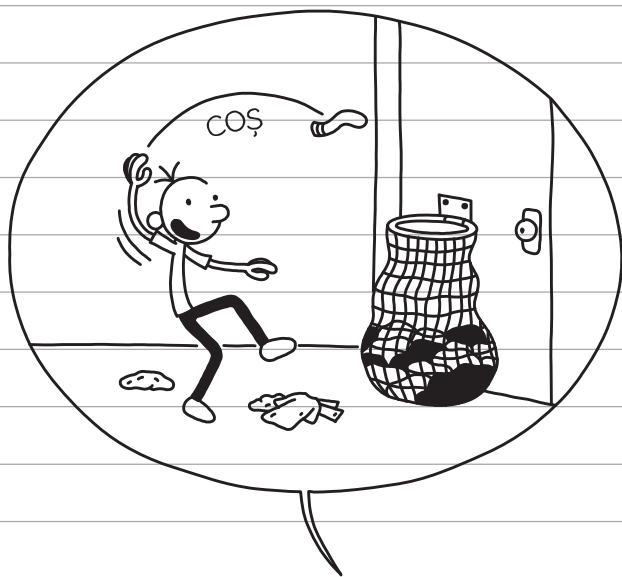

Cele mai multe dintre cadourile pe care le-am primit anul acesta au fost cărți sau haine. Cadoul cel mai apropiat de o jucărie pe care l-am primit a fost de la unchiul Charlie.

Când am despachetat cadoul de la unchiul Charlie, nici măcar nu mi-am dat seama ce reprezenta. Era un inel mare de plastic, cu o plasă atașată de el.

Unchiul Charlie mi-a explicat că era un „Coș de haine murdare” pentru dormitorul meu. Mi-a zis că ar trebui să-mi agăț coșul de ușa dulapului și să mă distrez atunci când îmi sortez hainele murdare.

La început, am crezut că-i o glumă, dar mi-am dat seama imediat că unchiul Charlie vorbea cât se poate de serios. Așa că a trebuit să-i explic că eu nu mă ocup **PERSONAL** de treaba cu spălatul hainelor.